

Ділігул А. С.,
доцент кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук
Бублик Т. Ю.,
курсант
Навчально-наукового інституту
права та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВІ ОСНОВИ ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Фінансові основи місцевого самоврядування визначаються Конституцією України, Бюджетним кодексу України, Законом України «Про місцеве самоврядування України» та Законами про Державний бюджет України, прийнятих за кожен календарний рік. Фінансова незалежність органів місцевого самоврядування є однією з найважливіших умов побудови демократичної держави. Ступінь фінансової самостійності місцевого самоврядування характеризує незалежність держави в цілому, потенційні можливості її економічного розвитку, рівень демократичних прав і свобод громадян.

Форми місцевого самоврядування в кожній державі визначаються її політичним, територіальним устроєм, історичними, національними, економічними та інші ознаками. Відносини з громадськістю, що виникають у процесі мобілізації, розподілу та використання коштів органів місцевого самоврядування, є врегульованими нормами фінансового права відносинами з громадськістю, оскільки діяльність органів територіального самоврядування орієнтована на реалізацію та задоволення територіального інтересу в рамках загальнодержавних фінансових інтересів [1].

Територіальні громади можуть здійснювати повноваження органів місцевого самоврядування безпосередньо, оскільки вони є первинними суб'єкт місцевого самоврядування, основний носій його функцій і повноважень і може самостійно вирішувати будь-яке питання місцевого значення, віднесене законом до відання місцевого самоврядування. Деякі проблеми можуть бути вирішені лише безпосередньо населенням відповідного муніципалітету, кому має право обирати представницькі органи територіального самоврядування та муніципалітет, селищний, міський голова, висловлювати своє волевиявлення на місцевому референдумі, загальних зборах громадян, здійснювати право місцевої ініціативи, громадські слухання, контроль за діяльністю органів і посадових осіб. Проте більшість повноважень з управління фінансовою діяльністю в області здійснюють місцеві органи влади та посадові особи сіл.

Фінансову діяльність здійснюють усі без винятку державні органи органів влади та місцевого самоврядування, те як вони виконують свої обов'язки функція неможлива без використання коштів. Залежно від цих повноважень обсяг бюджетних коштів, що знаходяться в їхньому розпорядженні, та форми безпосередньої участі у фінансовій діяльності відповідних адміністративних територій визначаються органами влади [2].

Конституція України (ст. 140) визначає місцеве самоврядування як право територіальної громади самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції та законів України та за наявності відповідних фінансових ресурсів. Стаття 142 Конституції України встановлює, що матеріально-фінансова основа місцевого самоврядування – це рухоме та нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що перебувають у власності територіальних громад [3].

Підводячи підсумок можна зазначити, що держава бере участь та фінансово забезпечує формування надходжень до бюджетів територіального самоврядування. Витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень державних органів, відшкодовуються державою.

Список використаних джерел:

1. Воронова Л. К., Кучерявенко М. П., Пришва Н. Ю. Фінансове право України: навч. посіб. для студентів ВНЗ. Київ, 2009. 395 с.
2. Кравченко В. І. Місцеві фінанси України: навч. посіб. Київ, 1999. С. 122.
3. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР.

Доценко А. О.,

курсант

факультету підготовки фахівців для
підрозділів превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Мітусова К. С.,

викладач кафедри

цивільного права та процесу

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ КУПІВЛІ-ПРОДАЖУ

Договір купівлі-продажу є одним із найпоширеніших видів договорів. Він є юридичною формою, яка призначена для обслуговування сфери товарного звернення та переміщення матеріальних цінностей між особами, не безпосередньо.